

“Uznać się za nic wobec Boga”

To wielka rzecz uznać się za nic wobec Boga, ponieważ tak właśnie jest. (Bruzda, 260)

26 kwietnia

Pozwól, że przypomnę ci, między innymi, kilka oczywistych oznak braku pokory:

– myśleć, że twoje czyny i słowa są lepsze niż to, co mogliby uczynić lub powiedzieć inni;

- pragnąć, aby zawsze wyszło na twoje;
- dyskutować bez racji lub – kiedy ją masz – nalegać z uporem czy w niewłaściwy sposób;
- wygłaszać swoje zdanie, kiedy cię o to nie proszą lub kiedy nie wymaga tego miłość;
- pogardzać punktem widzenia innych;
- zapominać, że wszystkie twoje talenty i zdolności zostały ci użyczone;
- nie uznawać się za niegodnego szacunku ani poważania, za niegodnego nawet ziemi, po której stąpasz, i rzeczy, które posiadasz;
- stawiać siebie za przykład w rozmowach;

- mówić o sobie źle, po to, aby inny dobrze o tobie myśleli lub by ci zaprzeczyli;
- usprawiedliwiać się, kiedy cię upominają;
- ukrywać przed kierownikiem duchowym pewne upokarzające upadki, żeby nie stracił dobrego mniemania o tobie;
- słuchać z upodobaniem, kiedy cię chwala, lub cieszyć się z tego, że dobrze o tobie mówią;
- ubolewać, że inni są bardziej szanowani niż ty;
- odmawiać wykonywania niższych prac;
- szukać lub pragnąć wyróżnienia;
- wtrącać do rozmowy słowa własnej pochwały lub takie, które wskazują na twoją uczciwość, na twój talent

lub zręczność, na twój prestiż
zawodowy;

– wstydzić się z powodu braku
pewnych dóbr... (Bruzda, 263)

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/dailytext/uznac-
sie-za-nic-wobec-boga/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/dailytext/uznacsie-za-nic-wobec-boga/) (12-08-2025)